

گفتار نیک کردار نیک

بشوتن

سازمان آ. ر. ف.

سال اول

واژه

امرداد

امرداد امشاسپند از نظر مادی نگهبان گیاه و نبات میباشد روز هفتم هر ماه و پنجمین ماه هر سال نیز بنام این فرشته موسوم است تنها جشنی که در مرداد برگزار میشود جشن مردادگان است که در روز امرداد و ماه امرداد به شاسبت همنام بودن روز و ماه گرفته میشود. از آنجائیکه امرداد نگهبان گیاه و نبات است ایرانیان قدیم برای خشنود ساختن این فرشته در کشت و زرع نبات، خشکاندن باطلاق و آباد کردن زمینهای بابر سمی وافی داشته و نسبت به طریقه زراعت که در افزایش ثروت ملی و آبادانی کشور سهم بسزائی داشت احترام مخصوصی قائل بودند.

متأسفانه با وجودیکه کشور ایران يك کشور فلاحتی است امروز بعلت عدم توجه و بسی اعتنائی نسبت بزراعت و شغل کشاورزی بیشتر نقاط حاصلخیز این کشور بحال بابر افتاده و بزرگترین منبع ثروت بدون استفاده مانده است در صورتیکه اگر بامرفلاحت توجه بیشتری شود وزارعین مورد تشویق قرار گیرند و تسهیلاتی در کار آنها فراهم آید بیکاری و فقر و فلاکت از این کشور رخت بر خواهد بست و اوضاع اقتصادی مملکت رو بهبودی خواهد گذاشت بطوریکه از گاتها پیداست امرداد صفت بی مرگی و جاودانی ذات پروردگار بوده و این موهبت الهی باشخاصی اعطا میشود که در تقویت امشاسپندان

واژه امرداد در اوستا امرتات Ameretât و در پهلوی امردات Amordat و بفارسی امرداد میباشد که امروز بلفظ امرداد نامیده میشود. این واژه مشتق از سه جزء است (ا + مر + نات) جزء اول این واژه اه از ادات نفی میباشد چنانکه در کلمات زیر دیده میشود: اکرته Akarna = بی بابان و بی انتها - Axshnut = ناخشنود ناراضی - Agushta = گوش ندادن و نشنیدن اخوفته Axvafna = نخواهید و بیدار نشوید جزء دوم مر mere یعنی مرگ از ریشه مر mar یعنی مردن، کشتن و اذیت کردن است (کلمه مار نیز از همین ریشه گرفته شده است بمعنی آزار رسان) جزء سوم تات علامت تأیید میباشد بنابراین واژه امرداد با امرتات معنی بی مرگی و جاودانی را میرساند (کلمه مرداد که بلفظ امروز مصطلح است معنی مردن و مرگ را میبخشد) امرداد نام یکی از شش امشاسپندان است که همیشه با خرداد یا هزونتات Haurvatât ذکر شده است و در هیچ اوستائی نام این امشاسپند بقیهائی دیده نمی شود.

بطوریکه در شماره سوم نامه بشوتن راجع بخرداد دیدیم، بندهش پهلوی در مقابل خرداد و امرداد و رقیب را نام برده است و تاریخ و زاریج که دیوان گرسنگی و تشنگی هستند.

با صفات اخلاقی و معنوی دیگر گوشا باشند

در گاتها از امرداد ۵ دفعه نام برده شده است ولی هر ۵ دفعه با خرداد ذکر شده و جنبه معنوی دارد مقصود از آن نعمت جاودانی است که از بخشایش ایزدی میباشد در صورتیکه در سایر قسمتهای خردده اوستا (همازور دهمسان و پست) این فرشته صورت مادی داشته و نکهبان گیاه و نبات میباشد.

شخص از نعمت تکامل و جاودانی (خورداد و امرداد) موقعی برخوردار گشته و بوصول معشوق حقیقی نایل خواهد آمد که با ایمان و تقوی بوده و در اندیشه و گفتار و کردار راست و پاک باشد و دارای صفات و هومنا، اشاو هشتا، خشترا و سپنتا باشد (رجوع شود بشماره ۳ بشونن)

ف. آذر گشپ

(همین پرستنی)

و. س. بران

با شکم گرسنه همین پرست نمیتوان بود!

ادھوند برک

همین باید دوست داشتنی باشد تا آرا دوست بداریم.

ارد بایرن

کسی که کشورش را دوست ندارد هیچ چیز را دوست نمیدارد.

توماس کمپبل

رخون همین پرست نخم درخت «آزادی» است.

ادیت کاول

تنها همین پرستی کافی نیست. انسان نباید نسبت بد دیگران هم نفرت داشته باشد.

کسی که حتی حتی بزرگ سانیتر سریع از کشورش ندارد چگونه میتوانیم بگرام کشورش دارد.

هنری جرج

مرک در راه همین شیرین و با شکوه است.

هوراس

آیا بیچارگان جرئت میکنند میهنشان را دوست بدارند؟

شکسپیر

کدام پست فخری است که کشورش را دوست ندارد.

و بلیام لوید گریس

دنیا همین ما و آدمیان هم میهنان ما هستند.

میلتون

کشور ما جایی است که در آنجا بما خوش بگذرد.

توماس پین

کشور من «جهان» و مذهب من «نیکنوی است».

اوربید

همین جایی است که تورا نان میدهد.

کتاب شده مطومه زیاد کار (زیر) (اینانم در آن)
 این کتاب با صورت فنی خود مشتمل بر اوایل
 قرن ششم میلادی (سال ۲۰۰ میلادی یا اندکی بعد
 از آن) و تقریباً دارای ۳۰۰ کلمه است ولی نویسنده
 نامش مشخص نیست و نامی که در آن آمده است موجود
 است و این کتاب یکی از کتب قدیمی است که در ایران
 و کشورهای همسایه آن در دسترس است و در بعضی
 کتابخانهها و موزهها نگهداری میشود و این کتاب
 یکی از کتب قدیمی است که در ایران و کشورهای همسایه
 آن در دسترس است و در بعضی کتابخانهها و موزهها
 نگهداری میشود و این کتاب یکی از کتب قدیمی است
 که در ایران و کشورهای همسایه آن در دسترس است
 و در بعضی کتابخانهها و موزهها نگهداری میشود

تکمیلی بوده و در دوره اسلامی از آن استفاده
 شده است کتابی که در آن آمده است

تاریخ و اهمیت کتاب

ماه امردادان

می نوش پیای و دمام

مرداد مهست سخت خرم

از گردون طبع خاک پرتق

وز باران چشم ابر پر نم

بردشت بساطهای رومیست

بر کوه که اسب های میرم

بنشین و طرب فزای و می خواه

در دولت شهریار اعظام

زبان طایع علوم اسلامی

میسود سعد سلمان